

مسئول اصلی کشته شدن (27) تن از کارگران معدن ذغال سنگ در ولایت سمنگان دولت مزدورگرزی است.

دراثر ریزش معدن ذغال سنگ (27) تن از کارگران جانهای خود را از دست داده و (30) تن دیگر زخمی شده اند که وضعیت صحتی چهارتن آنان وخیم گزارش شده است. این حادثه دردناک عصر روز (24) سنبله 1392 (14 سپتمبر 2013) در منطقه "آخورک" مربوط به ولسوالی رویی و دوآب ولایت سمنگان اتفاق افتاد. قرارگفته ای یکتن از باشندگان محل مجروحین را کسانیکه تشکیل می دهند که در وقت بیرون آوردن اجساد کشته شدگان در داخل معدن مسموم شده و یا به نحو دیگری آسیب دیده اند. علت حادثه را ظاهراً شارتی سیمهای برق جنراتور ذکر کرده اند که به اثر آن ستونهای چوبی تونل معدن آتش گرفته و به تعقیب آن انفجار صورت گرفته و تونل فروریخته است. سخنگوی وزارت معدن دولت کرزی گفت که: "این کار برنامه ریزی شده مخالفان دولت است؛ زیرا قبل از حادثه تعدادی از افراد مسلح طالبان در منطقه دیده شده اند". اما عصمت الله یکتن از باشندگان محل گفت که در منطقه مشکل امنیتی وجود نداشته و افراد مسلح طالبان در منطقه وجود ندارند (منبع: ویب سایت فارسی بی بی سی).

قبل از همه از این گفته ای سخنگوی وزارت معادن برمی آید که دولت مزدور می خواهد که بدین وسیله توجه عامه را از بی اعتنائیها و مسئولیتی هایش در حفظ صحت و حیات کارگران معادن منحرف سازد. چنانچه گفته می شود که کار استخراج در این معدن بصورت غیرفنی صورت می گیرد، کارگران آموزش لازم ندیده اند، در معدن استحکامات ضروری بکار نرفته و ستونهای چوبی بجای ستونهای بتونی در تونلهای آن بکار برده شده است و دستورالعملهای تحفظی و ایمنی در آن رعایت نمی شود. این بار اول نیست در گذشته نیز تعدادی از کارگران در این معدن جانهای شان را از دست داده اند. در خبر دیگری اتحادیه ملی کارگران می گوید که در این معدن (200) تن کارگر کرامی کردند که هنوز بسیاری از آنها در زیر آوار باقی مانده اند.

طی چند دهه اخیر بخش اعظم از معادن کشور بوسیله ای قوماندانها و گروه های مسلح قدرتمند تصاحب شده و بصورت غیرفنی استخراج و غارت می شوند. کارگران در بدترین شرایط و نبود کمترین وسایل ایمنی و با دست مزد بسیار ناچیز به پرمخاطره ترین کارها در این معدن تن در می دهند. و سالانه ده ها تن جانهای خود را از دست می دهند و یا مجروح می شوند. هم چنین آن بخش از معادن کشور که تحت کنترل دولت دست نشانده قرار دارند نیز فاقد وسایل و امکانات تحفظی و ایمنی لازم از جمله استحکامات معدن، دستگاه تهویه، دستگاه اندازه گیری مقدار گازهای سمی (گاز متان، گاز کاربن مونواکساید، گاز کاربن دی اکساید و گاز سفرف) در هوای داخل معدن بوده و یا در سطح محدودی وجود دارند. کار در معدن ذغال سنگ از دشوارترین و خطرناک ترین کارهاست. ولی کارگران این بخش با وحشیانه ترین وجهی مورد استثمار قرار می گیرند. اکثریت کارگران معدن ذغال سنگ با ترفیصدی زیاد مقدار گازهای سمی در هوای داخل معدن مصاب امراض تنفسی مزمن و کشنده می شوند؛ لیکن از بیمه صحتی و تداوی لازم محروم اند. نه تنها در معدن ذغال سنگ که در همه

نوع معادن کشور کارگران با انجام کارهای شاقه و پرمخاطره کمترین حقوق و امتیاز را بدست می آورند و از تسهیلات و وسایل ایمنی هم محروم بوده و با چنین حوادث فاجعه باری که حد اکثر قابل پیشگیری اند، روبرو هستند.

تحت شرایط اشغال نظامی و تسلط استعماری امپریالیستهای امریکائی و اروپائی و حاکمیت ننگین دولت مزدورانها توده های میلیونی خلق منجمله طبقه کارگر کشور در بدترین شرایط و در وضعیت فقر و بیکاری مزمزمن بسر می برند. طی بیش از یکدهه اخیر صدها هزار کارگر بعد از سالها مهاجرت از کشورهای ایران و پاکستان به کشور بازگشته اند و هم چنین ده ها هزار کارگری که با ترور شکستگی صدها کارخانه صنعتی به بیکاری و فقر و بیچارگی گرفتار شده اند؛ ولی دولت مزدور کمترین توجهی به وضعیت زندگی فلاکتبار این کارگران بیکار شده نمی کند. مسئولیت کشته شدن کارگران معدن در ولایت سمنگان و همه کارگرانی که سالانه به اثر بی توجهی و بی اعتنائی دولت دست نشانده در حوادث مشابه در معادن و یاد دیگر عرصه های کاری جانهای شان را از دست می دهند و یا معیوب می شوند، بدوش دولت دست نشانده و سرمایه داران استثمارگرز الوصفت است. اما تا زمانی که طبقه کارگر و سایر زحمتکشان کشور در اتحایه های مستقل شان متشکل نشوند و حزب انقلابی خود را تشکیل ندهند و بگونه متحد و سازمانیافته علیه طبقات ارتجاعی حاکم فئودال و بوروکرات کمپرادور و پاداران امپریالیستی آنها مبارزه نکنند، همیشه تحت ستم و حشیانه و استثمار بیرحمانه قرار داشته و با چنین حوادث اندوهباری مواجه خواهند بود.

مرگ بر امپریالیستهای اشغالگر امریکائی و ناتو و دولت مزدور کرزی!

آزادی طبقه کارگر و سایر توده های خلق زحمتکش کشور از سلطه استعماری امپریالیستهای غارتگر و حاکمیت طبقات ارتجاعی ملاک و سرمایه دار، از طریق مبارزه انقلابی رهائیبخش میسر می گردد!

19 سپتمبر 2013

(وبسایت "پیام آزادی")